

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7587/2544

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โจทก์ นาย บรรจบ เจริญพันธุ์ พงษ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 229, พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 153, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 61, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 153

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยล้มละลาย ซึ่งครบกำหนดยื่นอุทธรณ์ในวันที่ 28 ตุลาคม 2541 จำเลยยื่นคำร้องลงวันที่ 28 ตุลาคม 2541 ขอย้ายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ออกไปอีก 30 วันนับแต่วันยื่นคำขอ ศาลชั้นต้นอนุญาตจึงครบกำหนดยื่นอุทธรณ์ในวันศุกร์ที่ 27 พฤศจิกายน 2541 ดังนั้น การที่จำเลยยื่นอุทธรณ์ในวันจันทร์ที่ 30 พฤศจิกายน 2541 จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์เมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นขยายให้แล้ว การที่ศาลชั้นต้นสั่งรับอุทธรณ์ของจำเลย จึงเป็นกรณีที่มิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 229 ประกอบด้วยพระราชบัญญัติล้มละลายฯ มาตรา 153 ศาลฎีกาเห็นสมควรให้ยกคำสั่งรับอุทธรณ์ของศาลชั้นต้นเสีย อุทธรณ์ของจำเลยหลังจากนี้จึงต้องตกไป การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับอุทธรณ์ของจำเลยซึ่งตกไปดังกล่าวจึงไม่ชอบ

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาดเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2541 จำเลยอุทธรณ์ คดีอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต่อมาเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาลชั้นต้นว่าเจ้าหนี้ได้ลงมติในการประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกขอให้ศาลพิพากษาให้จำเลยล้มละลายศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลายตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 61 จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืนจำเลยฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า "ปรากฏว่าศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยล้มละลายเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2541 ซึ่งจะครบกำหนดยื่นอุทธรณ์ในวันที่ 28 ตุลาคม 2541 จำเลยยื่นคำร้องลงวันที่ 28 ตุลาคม 2541 ขอย้ายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ออกไปอีก 30 วัน นับแต่วันยื่นคำขอ ศาลชั้นต้นอนุญาตจึงครบกำหนดยื่นอุทธรณ์ในวันศุกร์ที่ 27 พฤศจิกายน 2541 ดังนั้น การที่จำเลยยื่นอุทธรณ์ในวันจันทร์ที่ 30 พฤศจิกายน 2541 จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์เมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นขยายให้แล้ว การที่ศาลชั้นต้นสั่งรับอุทธรณ์ของจำเลย จึงเป็นกรณีที่มิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 229 ประกอบด้วยพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 153 เมื่อความปรากฏแก่ศาลฎีกา จึงเห็นสมควรให้ยกคำสั่งรับอุทธรณ์ของศาลชั้นต้นลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2541 นั้นเสีย เมื่อเป็นดังนี้อุทธรณ์ของจำเลยหลังจากนี้จึงต้องตกไป การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับอุทธรณ์ของจำเลยซึ่งตกไปดังกล่าวจึงไม่ชอบ จำต้องยกเสีย และไม่จำต้องวินิจฉัยฎีกาของจำเลยอีกต่อไป"พิพากษายกฎีกาของจำเลย ยกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ที่วินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลย และยกคำสั่งของศาลชั้นต้นที่สั่งรับอุทธรณ์ของจำเลยลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2541 คืนค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาและชั้นอุทธรณ์ดังกล่าวทั้งหมดแก่จำเลย

กุลพัชร อิทธิธรรมวินิจ · ประมาณ ตียะไพบุลย์สิน · สุพัฒน์ บุญยุบล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7587/2544>